

The relationship between cooperative learning and academic motivation of high school students in Bafgh city

Najme Sadri Lordi
Akbar Jadidi Mohammad Abadi

Abstract:

The descriptive research method is correlation type. The statistical population of the present study consists of all seventh grade female students of Bafgh city, their number is ۷۰۰. The sample size was ۷۴ randomly selected using Morgan's table. The research tools are two questionnaires of cooperative learning model of Chu and Bawli (۷۰۰۷) and academic motivation questionnaire of Aminifar and Saleh Sedghpour (۷۰۰۹). In order to measure the reliability, ۳۰ copies of the questionnaire were given to the respondents as a trial, and after collecting the questionnaire and entering the data into the SPSS software, Cronbach's alpha coefficient of cooperative learning was ۰,۸۵ and academic motivation was ۰,۸۱. In order to analyze the data, inferential statistics such as Pearson's correlation coefficient test and regression with SPSS ۷۰ software were used. The results of the research showed that there is a positive and significant relationship between cooperative learning and academic motivation of high school students in Bafgh city.

Keywords: Collaborative learning, academic motivation, high school students, Bafgh city

رابطه بین یادگیری مشارکتی با انگیزش تحصیلی دانش آموزان متوسطه شهر بافق

نجمه صدری لردی^۱

اکبر جدیدی محمد ابادی^{۲*}

صص ۶۹ - ۷۸

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۲/۲ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۴/۷

چکیده

روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر کلیه دانش آموزان دختر پایه هفتم شهر بافق تشکیل می دهند که تعداد آنها ۷۰۰ نفر می باشد. حجم نمونه با استفاده از جدول مورگان و به صورت تصادفی ۲۴۸ نفر انتخاب شدند. ابزار پژوهش از دو پرسشنامه یادگیری مشارکتی مدل چو و باولی (۲۰۰۷) و پرسشنامه انگیزش تحصیلی امینی فر و صالح صدق پور (۱۳۸۹) می باشد. به منظور سنجش پایایی تعداد ۳۰ نسخه از پرسشنامه به صورت آزمایشی در اختیار پاسخ دهندگان قرار گرفت که پس از جمع آوری پرسشنامه و ورود داده ها به نرم افزار SPSS ضریب آلفای کرونباخ یادگیری مشارکتی ۰/۸۵ و انگیزش تحصیلی ۰/۸۱ بدست آمد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار استنباطی همچون آزمون ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون با نرم افزار SPSS ۲۰ استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد بین یادگیری مشارکتی با انگیزش تحصیلی دانش آموزان متوسطه شهر بافق رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

کلیدواژه ها: یادگیری مشارکتی، انگیزش تحصیلی، دانش آموزان متوسطه، شهر بافق

^۱ کارشناسی ارشد، گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

^۲ استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران. ایمیل: a.jadidi@pnu.ac.ir

مقدمه

چند دهه ی گذشته، بسیاری از کشورهای جهان، در زمینه ی نداشتن آمادگی کافی نظام آموزش و پرورش خود در پرورش مهارت ها و دادن دانش لازم به شهروندان برای کار و زندگی توأم با موفقیت، در جامعه ی پیچیده ی امروزی، نگرانی های فزاینده داشته اند در واکنش به این نگرانی ها، بهبود بخشیدن به نظام آموزشی، روش های آموزشی و برنامه ریزی های آموزشی مورد توجه قرار گرفته است. در عین حال بسیاری از شیوه های آموزشی مورد قبول و متأثر از روشهای تدریس گذشته و مبتنی بر دیدگاههای سنتی رفتارگرایانه که اساساً، تدریس را «بیان» و «انتقال» واقعیتها و اطلاعات به دانش آموزان می دانند (درست مثل پرکردن لیوان خالی)، در حالی که روشهای فوق در پرورش استعداد و توانایی هایی که دانش آموزان برای زندگی روزانه ی خود به آنها نیاز دارند، ناموفق بوده است (محمدی و همکاران، ۱۳۹۴).

. در رویکرد یادگیری مشارکتی یادگیری برای همه دانش آموزان دلپذیر می شود، فرصت های آموزشی به طور برابر در اختیار همه شاگردان قرار میگیرد، روحیه همکاری و مشارکت تقویت گردیده و همه شاگردان کلاس به تفکر و خلاقیت فرا خوانده می شود. دانش آموزانی که از طریق یادگیری فعال به یادگیری می پردازند، بهتر یاد می گیرند و از تجربه ی یادگیری لذت بیشتری نیز می برند. یکی از مهم ترین راهبردهای فعال کردن دانش آموزان در فرآیند یادگیری استفاده از گروه های مطالعه و فراهم کردن فرصت بحث و تبادل نظر است. به نظر می رسد از طریق یادگیری مشارکتی بهتر می توان چنین فرصتی را فراهم نمود. زیرا در این روش دانش آموزان در قالب گروه های کوچک ناهمگون برای رسیدن به هدف مشترک با یکدیگر کار می کنند و تلاش می نمایند تا یادگیری خود و دیگران را به حد اکثر برسانند (گوکال^۳، ۲۰۱۲).

از طرف دیگر انگیزش یکی از ملزومات یادگیری به حساب می آید و چیزی است که به رفتار شدت و جهت می بخشد و در حفظ و تداوم آن به یادگیرنده کمک می کند. با این انگیزش افراد، تحرک لازم را برای به پایان رساندن موفقیت آمیز یک تکلیف، رسیدن به هدف، یا دستیابی به درجه معینی از شایستگی در کار خود دنبال می کنند تا بالاخره بتوانند موفقیت لازم را در امر یادگیری و پیشرفت تحصیلی کسب کنند (کرامتی، ۱۳۹۴).

برای نیل به یادگیری موفقیت آمیز و مؤثر، معلمان به شاگردان برانگیخته، علاقه مند و تلاشگر نیاز دارند و خواهان چنین متعلمانی هستند. به سخن دیگر یادگیرندگانی که در فعالیتهای یادگیری و دستیابی به اهداف پرورشی، خودانگیخته و خود راهبر باشند و برای به فعالیت واداشتن آنها نیاز کمتری به مشورتها و محرک های بیرونی و چالش معلمان وجود داشته باشد. از طرف دیگر، بی علاقهگی یا پایین بودن انگیزه دانش آموزان اغلب بر معلمان تأثیرات نامطلوب می گذارد. در واقع کمبود انگیزش موجب تحلیل منابع و پتانسیلها و کاهش بهره وری فرآیند تدریس یادگیری می گردد. هنگامی که دانش آموزان علاقه ای به موضوع درس ندارند، این بر شیوه ی واکنش و گوش دادن آنها به معلم تأثیر می گذارد و زمانی که بسیاری از دانش آموزان بر این باور باشند که قادر به گذراندن درس نیستند، معلم نیز تحت تأثیر قرار می گیرد. در مواجهه با دانش آموزان بی علاقه، معلمان ممکن است بابت تفاوتی نسبت به یادگیری و پیشرفت دانش آموزان و به عنوان رفع تکلیف درس را به صورت یک طرفه، یکنواخت و بدون تعامل ارائه و تمام نماید. چنین وضعیتی به صورت چرخه ای تشدید می شود (تلا^۴، ۲۰۱۰).

^۳ - Gokale

^۴ - Tella

به‌طور کلی انگیزش، نیرویی درونی است که یادگیرنده را به ارزیابی همه‌جانبه عملکرد خود با توجه به عالی‌ترین معیارها، تلاش برای موفقیت در عملکرد و برخورداری از لذتی که با موفقیت در عملکرد همراه است سوق می‌دهد و با اثر گذاشتن بر انواع مختلف فعالیت‌های تحصیلی به تمایل فرد برای رسیدن به هدف‌های تحصیلی اشاره دارد. انگیزش تحصیلی باهدف‌های ویژه، نگرش‌ها و باورهای خاص، روش‌های نائل شدن به آن‌ها و تلاش و کوشش فرد در ارتباط است. تحقیقات مختلف بر متمایز بودن جهت‌گیری انگیزشی دانش‌آموزان در موقعیت‌های مختلف تأکید دارند (بهادری خسروشاهی و حبیبی‌کلیر، ۱۳۹۶).

بنابراین هدف اصلی تحقیق بررسی رابطه بین یادگیری مشارکتی با انگیزش تحصیلی دانش‌آموزان متوسطه شهر بافق می‌باشد.

یادگیری مشارکتی

تعاریف متعددی ذکر شده که بیانگر نگرشهای متفاوت اندیشمندان در مورد «یادگیری مشارکتی» برای این پدیده اجتماعی است. از نظر شرمهورن^۵، یادگیری مشارکتی عبارت است از اجتماع دو یا چند نفر که برای دستیابی به یک یا چند هدف مشترک فعالیت می‌کنند. کامنسکی^۶ نیز یادگیری مشارکتی را تجمع دو یا چند نفر که تماس فردی معنی‌دار و هدف‌داری را با یکدیگر بطور مستمر دنبال می‌کنند، تعریف می‌کند. مورهد و گریفین^۷ در تعریف گروه چنین بیان می‌کنند که یادگیری مشارکتی عبارت است از دو یا چند نفر که با یکدیگر تعامل دارند؛ به نحوی که هر فرد، فرد دیگر را تحت نفوذ قرار داده و یا تحت نفوذ قرار می‌گیرد. از طرف دیگر یادگیری مشارکتی عبارت است از مجموعه تلاش‌های آگاهانه، منسجم و هماهنگ افرادی که برای دستیابی به هدف یا اهداف مشترک صورت می‌گیرد و هم‌افزایی را در پی دارد (جعفرپور، ۱۳۹۷).

یادگیری مشارکتی در مدارس یک روش تدریس موفق در گروه‌های کوچک است در این روش، در هر یک از گروه‌ها، دانش‌آموزان با توانایی‌های متفاوت و با استفاده از فعالیت‌های یادگیری گوناگون درک خود را نسبت به موضوع درسی بالا می‌برند. در فعالیت‌های گروهی بر پشتیبانی، تشویق، تقویت و یاری همه‌ی افراد گروه اهمیت زیادی داده می‌شود. چنین باور و اعتمادی، عامل محرک فعالیت گروه و مشوق فعالیت فردی در گروه می‌باشد. دانش‌آموزان با یکدیگر به تعامل می‌پردازند، به تشریک مساعی اقدام می‌کنند، پیشرفت تحصیلی را هم‌حمایت و پشتیبانی کرده و مسئولیت یادگیری یکدیگر را به عهده می‌گیرند (آقا زاده، ۱۳۹۲).

یکی از اصول عمده فلسفه ساخت‌گرایان در تعلیم و تربیت، اهمیت دادن به محیط فعال یادگیری است. برای استفاده از یادگیری فعال بایستی کلاس درس را در گروه‌های کوچکی از دانش‌آموزان که بتوانند به صورتی هماهنگ با یکدیگر کار کنند، راهبردهای یادگیری خود را غنی سازند و شرایطی را بوجود آورند که مشارکت در اطلاعات و عمل امکان وقوع داشته باشد، سازماندهی نمود (مهجور، ۱۳۸۹).

اگر چه مزایای بیشماری وجود دارد که از یادگیری مشارکتی نصیب دانش‌آموزان می‌شود، اما اغلب واضح است که قرار دادن دانش‌آموزان در گروه‌ها به گونه‌ای سازماندهی شده باشند که دانش‌آموزان بدانند چه انتظاری برای مشارکت کردن از آنها می‌رود تا پتانسیل برای کار گروهی افزایش یابد (جویس، ۱۳۹۳).

این امر شامل اطمینان از اینست که وظیفه‌ی گروه به گونه‌ای تدوین شده که همه‌ی اعضای گروه می‌فهمند که آنها نیازمند شرکت کردن و کمک کردن به دیگران هستند تا کار انجام شود، و نیز مستلزم اطمینان از اینست که دانش‌آموزان مهارت‌های

^۵ - Schermerhorn

^۶ - Kaeminsky

^۷ - Moorhead & Griffin

اجتماعی و مهارت های کار در گروه کوچک را آموزش دیده باشند که برای کمک به ارتباط موثر با همتایانشان، مدیریت اختلافات و توزیع عادلانه منابع و تصمیم گیری بر طبق اصول دموکراسی مورد نیاز هستند. هنگامی که این عناصر در ساختار گروه کوچک محکم و جالفا شده به احتمال قوی در دانش آموزان حس پذیرش و جزئی از گروه بودن بوجود می آید و این حس در واقع در آنها انگیزه ای یا محرک می شود که احساس برانگیختگی کنند تا هم در هدف های شخصی و هم در هدف های گروهی مشارکت و پیشرفت کنند (جانسون و جانسون^۸، ۲۰۱۲).

مفهوم انگیزش

انگیزش به فرآیندهایی ارتباط دارد که به رفتار، نیرو و جهت می دهد. این فرآیندها عبارت اند از: نیازها، شناخت ها، هیجان ها و رویدادهای بیرونی. نیازها با شرایط درونی فرد که برای ادامه زندگی و رشد و سلامتی ضروری است، مرتبط است. شناخت ها، عقاید، باورها و رویدادهای ذهنی، انتظارات و خودپنداره را شامل می گردد که نحوه تفکر را بیش تر نشان می دهد. هیجان ها، به صورت پدیده های ذهنی، زیستی، هدفمند و اجتماعی و چند بعدی هستند. رویدادهای بیرونی، مشوق هایی است که رفتار فرد را نیرومند می سازد و به سمت رویدادهایی هدایت می کنند، گرچه ممکن است این رویدادها از پیامدهای مثبت یا آزاردهنده خبر دهند (سیف، ۱۳۹۰).

انگیزش را معمولاً به سه طریق نشان می دهند: رفتار، فیزیولوژی و گزارش شخصی. رفتارهای بانگیزش شامل: تلاش، نهفتگی، پایداری، انتخاب، احتمال پاسخ، جلوه های صورت و حالت های بدن را شامل می شود. فعالیت سیستم عصبی مرکزی و هورمونی که برای درک شالوده زیستی انگیزش و هیجان (که اطلاعات بیش تری را در اختیار ما می گذارند)، فیزیولوژی انگیزش را بیان می کند. در نهایت، گزارش شخصی از طریق مصاحبه ها و پرسش نامه ها اندازه گیری می گردد. در بررسی انگیزش معمولاً موضوعاتی که مطرح می گردد به ترتیب:

انگیزش برای سازگاری و انطباق مفید است.

انگیزش ها توجه را هدایت می کنند.

انگیزش ها در طول زمان تغییر می کنند و بر رفتار تأثیر گذارند.

انگیزش انواع مختلفی دارد.

انگیزش گرایش های نزدیکی و دوری را در برمی گیرد.

در بررسی انگیزش ها، می توان متوجه شد که افراد چه چیزی را می خواهند.

برای شکوفا شدن انگیزش، به شرایط حمایت کننده نیاز داریم.

هیچ چیز به اندازه ی نظریه ی خوب مفید نیست (جان مارشال، ۱۳۹۰).

تمایل به انجام کار در گروه توانایی فرد است تا بر این اساس نوعی نیاز تأمین گردد. می توان انگیزش را برحسب رفتار عملی تعریف کرد. کسانی که تحریک شوند نسبت به کسانی که تحریک نشوند تلاش بیش تری می نمایند. انگیزه علت رفتارها است. انگیزش به عوامل موجود در یک فرد اشاره دارد که رفتار را در جهت یک هدف فعال می سازند. پژوهش های انجام شده در زمینه ی انگیزش در صدد پاسخ دادن به پرسش هایی درباره ی رفتار انسان ها هستند که با کلمه های سؤالی "چرا و" به چه عللی " آغاز می شود. مثلاً: چرا شما ساعت های متمادی از وقت خود را صرف اینترنت می کنید؟ (سیف، ۱۳۹۰).

^۸ - Johnson , D., Johnson

پیشینه‌شناسی تحقیق

امانی ساری بگلو و همکاران (۱۳۹۷) به پژوهشی با عنوان تجارب انگیزشی و اجتماعی دانش‌آموزان از روش یادگیری مشارکتی جیگ ساو: یک مطالعه کیفی پرداختند. درونمایه‌های اصلی استخراج -شده از تحلیل داده‌ها نشان داد که روش یادگیری مشارکتی جیگ ساو به عنوان یک روش یادگیری فعال، از انگیزش درونی، یادگیری عمیق و مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان حمایت می‌کند. همچنین در این روش، محیط از آزادی عمل دانش‌آموزان حمایت کرده و یادگیری آنها را تسهیل می‌کند. بر اساس دیدگاه دانش -آموزان، وجود بی‌نظمی، فقدان انگیزش، و ناآشنایی با این روش از جمله عواملی هستند که اثربخشی این شیوه را کاهش می‌دهند.

صیادپور و صیادپور (۱۳۹۷) به پژوهشی با عنوان تاثیر یادگیری مشارکتی بر اضطراب و انگیزه پیشرفت تحصیلی در دانش‌آموزان پرداختند. با استفاده از تحلیل کوواریانس نتایج نشان دادند که یادگیری مشارکتی، اضطراب دانش‌آموزان را کاهش و انگیزش پیشرفت تحصیلی را افزایش می‌دهد.

محمدی و همکاران (۱۳۹۶) به پژوهشی با عنوان اثر بخشی آموزش به شیوه یادگیری مشارکتی و نقشه مفهومی فردی بر انگیزش و خلاقیت دانش‌آموزان پرداختند. نتایج نشان داد که یادگیری مشارکتی و نقشه مفهومی فردی بر انگیزش و خلاقیت دانش‌آموزان تاثیر دارد.

خالق خواه و همکاران (۱۳۹۴) به پژوهشی با عنوان بررسی اثربخشی آموزش یادگیری مشارکتی از نوع جیگ‌ساو بر خودتنظیمی و انگیزش تحصیلی دانش‌آموزان ابتدایی پرداختند. نتایج پژوهش حاضر نشان داد یادگیری مشارکتی جیگ‌ساو، خودتنظیمی و انگیزش تحصیلی را در دانش‌آموزان به‌طور معنی‌داری افزایش می‌دهد و در رشد مؤلفه‌های این دو متغیر در دانش‌آموزان تأثیر مثبت دارد. به طور کلی یافته‌های مطالعه نشان‌دهنده اثربخشی یادگیری مشارکتی جیگ‌ساو نسبت به روش‌های سنتی تدریس در رشد مهارت خودتنظیمی و افزایش انگیزش تحصیلی دانش‌آموزان مؤثرتر است.

محمدی و همکاران (۱۳۹۴) به پژوهشی با عنوان اثر بخشی آموزش به شیوه یادگیری مشارکتی و نقشه مفهومی فردی بر انگیزش و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان پرداختند. یافته‌ها نشان داد آموزش به شیوه یادگیری مشارکتی و نقشه مفهومی فردی بر بهبود انگیزش تحصیلی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان مؤثر است.

فین گلد^۹ و همکاران (۲۰۱۵) به پژوهشی با عنوان بررسی نظر دانشجویان در زمینه کار گروهی در دانشگاه جنوب غربی ایالات متحده آمریکا پرداختند. نتایج نشان داد که روش کار گروهی به طور برجسته‌ای تعاملات بین فردی یادگیرنده‌ها را افزایش داده و تلاش آنها برای ارائه پاسخ به سوالاتی چند وجهی افزایش می‌دهد.

ساجاد^{۱۰} (۲۰۱۵) به پژوهشی با عنوان روشهای آموزش موثر در سطح تحصیلات عالی دانشگاه کراچی پاکستان پرداخت. نتایج نشان داد که روش تدریس بحث گروهی به دلیل مشارکت بیشتر دانش‌آموزان در یادگیری مؤثرتر است.

جانسون^{۱۱} (۲۰۱۴) به پژوهشی با عنوان بررسی یادگیری مشارکتی بر بهره‌وری آموزشی دانشجویان دانشگاه ملبورن آلمان پرداخت. نتایج نشان داد که در تدریس به روش تفحص گروهی، فراگیرندگان در داخل گروه و بین گروه با یکدیگر ارتباط برقرار میکنند و همکاری، اعتماد به نفس و درک آنها افزایش می‌یابد و در عین حال فراگیران شیوه یادگیری فعال را نیز یاد می‌گیرند.

^۹ - Feingold

^{۱۰} - Sajjad

^{۱۱} - Johnson

روش‌شناسی تحقیق

روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی می باشد. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر کلیه دانش آموزان دختر پایه هفتم شهر بافق تشکیل می دهند که تعداد آنها ۷۰۰ نفر می باشد. حجم نمونه با استفاده از جدول مورگان و به صورت تصادفی ۲۴۸ نفر انتخاب شدند. ابزار پژوهش از دو پرسشنامه یادگیری مشارکتی مدل چو و باولی (۲۰۰۷) و پرسشنامه انگیزش تحصیلی امینی فر و صالح صدق پور (۱۳۸۹) می باشد. به منظور سنجش پایایی تعداد ۳۰ نسخه از پرسشنامه به صورت آزمایشی در اختیار پاسخ دهندگان قرار گرفت که پس از جمع آوری پرسشنامه و ورود داده‌ها به نرم افزار SPSS ضریب آلفای کرونباخ یادگیری مشارکتی ۰/۸۵ و انگیزش تحصیلی ۰/۸۱ بدست آمد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار استنباطی همچون آزمون ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون با نرم افزار SPSS ۲۰ استفاده شد.

یافته ها و تجزیه و تحلیل داده‌ها

- ۱- بین یادگیری مشارکتی با انگیزش تحصیلی دانش آموزان متوسطه شهر بافق رابطه معناداری وجود دارد. برای بررسی این فرضیه از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد و نتایج آن در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱ ضرایب همبستگی بین یادگیری مشارکتی با انگیزش تحصیلی

انگیزش تحصیلی	متغیر	
	یادگیری مشارکتی	ضریب همبستگی
۰/۵۵		
۰/۰۱		سطح معناداری

نتایج جدول ۱ نشان می دهد که بین یادگیری مشارکتی با انگیزش تحصیلی ($r=0/55$) در سطح ۹۹ درصد رابطه معناداری وجود دارد ($P < 0/01$).

- ۲- بین ابعاد یادگیری مشارکتی با انگیزش تحصیلی دانش آموزان متوسطه شهر بافق رابطه معناداری وجود دارد. برای بررسی این فرضیه از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد و نتایج آن در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲ رابطه بین ابعاد یادگیری مشارکتی با انگیزش تحصیلی

مهارت های اجتماعی	متغیر	
	انجام کار بر روی پروژه	ضریب همبستگی
۰/۲۸		
۰/۰۱		سطح معناداری
پویایی های گروهی		ضریب همبستگی
		سطح معناداری
		ضریب همبستگی
		۰/۵۶

بازخورد	سطح معناداری	۰/۰۱
---------	--------------	------

نتایج جدول ۲ حاکی از آن است که، بین انجام کار بر روی پروژه با انگیزش تحصیلی ($r = ۰/۲۸$ ، $p < ۰/۰۱$)، بین پویایی های گروهی با انگیزش تحصیلی ($r = ۰/۵۹$ ، $p < ۰/۰۱$)، بین بازخورد با انگیزش تحصیلی ($r = ۰/۵۶$ ، $p < ۰/۰۱$) رابطه مثبت و معناداری مشاهده شد.

۳- ابعاد یادگیری مشارکتی قادر به پیش بینی انگیزش تحصیلی دانش آموزان متوسطه شهر بافق می باشد. برای پاسخ به این فرضیه از رگرسیون گام به گام استفاده شد و نتایج به شرح جدول ۳ آمده است.

جدول ۳ خلاصه رگرسیون پیش بینی انگیزش تحصیلی توسط ابعاد یادگیری مشارکتی

گام	متغیر	R	R ^۲ تعدیل شده	F تغییر	B استاندارد	Sig
۱	پویایی های گروهی	۰/۵۹	۰/۳۶	۹۸/۵۱	۰/۵۹	
۲	پویایی های گروهی + بازخورد	۰/۶۶	۰/۴۳	۶۶/۷۱	۰/۳۶ ۰/۳۵	۰/۰۰

همان طور که نتایج جدول ۳ نشان می دهد، در گام اول پویایی های گروهی بیشترین پیش بینی را در افزایش انگیزش تحصیلی داشته است. این متغیر به تنهایی توانسته ۳۶ درصد تغییرات انگیزش تحصیلی را پیش بینی کند. این ضریب با توجه به مقدار F (۹۸/۵۱) در سطح ۰/۰۱ معنی دار است.

در گام دوم بازخورد وارد الگوی پیش بینی شده است و این دو متغیر با هم توانسته اند ۴۳ درصد تغییرات انگیزش تحصیلی را پیش بینی کنند. یعنی متغیر بازخورد به تنهایی ۷ صدم تغییرات انگیزش تحصیلی را پیش بینی کرده است. این ضریب با توجه به F (۶۶/۷۱) در سطح ۰/۰۱ معنی دار است.

نتیجه گیری و پیشنهاد

از آنجا که هدف تحقیق بررسی رابطه بین یادگیری مشارکتی با انگیزش تحصیلی دانش آموزان متوسطه شهر بافق می باشد. بنابراین از طریق آزمون فرضیه مربوطه و تحلیل نتایج یافته های زیر بدست آمد: بین یادگیری مشارکتی با انگیزش تحصیلی دانش آموزان متوسطه شهر بافق رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. این نتایج با یافته های صیادپور و صیادپور (۱۳۹۷)، محمدی و

همکاران(۱۳۹۶)، خالق خواه و همکاران(۱۳۹۴)، محمدی و همکاران(۱۳۹۴)، فین گلد^{۱۲} و همکاران (۲۰۱۵)، ساجاد^{۱۳} (۲۰۱۵) و جانسون^{۱۴} (۲۰۱۴) همسو می باشد.

بنابراین چنین استنباط می شود دانش آموزانی که در کلاس های با چنان سازمانی در گروه های دوفره یا گروه های با اعضای بیشتر کار می کنند، نسبت به دانش آموزان با روش بررسی فردی و معمول از چیرگی بیشتری بر مطالب درسی برخوردارند. همچنین، مسؤولیت مشترک و تعامل، احساسات مثبت- تری نسبت به تکالیف و افراد دیگر ایجاد می کند، روابط بهتر بین گروهی به وجود می آورد، و به تصویر بهتری از خویشتن برای دانش آموزان با انگیزش تحصیلی منجر میشود.

پیشنهاها

با توجه به نتایج پژوهش که نشان داد یادگیری مشارکتی با انگیزش تحصیلی دانش آموزان متوسطه شهر بافق تاثیر رابطه مثبت و معناداری وجود دارد ، به معلمان پیشنهاد می شود که موارد ذیل را در کلاس درس به کار ببندند، از جمله:

- ایجاد وابستگی متقابل و علاقه در دانش آموزان در فعالیت با یکدیگر
- نظارت بر رفتار و مهارت های انجام کار گروهی دانش آموزان
- دادن فرصت آزمایش و خطا و بازخورد و راهنمایی دانش آموزان در طی فعالیت ها
- جمع بندی و خلاصه آنچه در کار گروهی و فعالیت های درس انجام گرفته بوسیله گزارش کار گروهی (اختتام درس)
- سنجش میزان موفقیت گروه و ارزشیابی از کمیت و کیفیت یادگیری مفاهیم

^{۱۲} - Feingold

^{۱۳} - Sajjad

^{۱۴} - Johnson

References

Amani Sari Baglo Javad, Babaei Sengalji Mohsen, Adib Youssef, Fathi Azar Iskandar (۲۰۱۷) Students' motivational and social experiences of the collaborative learning method of Jigsaw: a qualitative study, Child Mental Health, ۵th Volume - Number ۱, ۹۲-۱۰۴.

Bahadori Khosrowshahi, Jafar; Habibi-Kleiber, Ramin (۲۰۱۶) The effect of communication skills training on academic motivation and academic adaptation of secondary school students, Journal: Education and Evaluation, No. ۳۹, ۱۵۱-۱۷۴

Feingold, C. E., Cobb, M. D., Givens, R. H., Arnold, I., Joslins, Keller, J. L. (۲۰۱۴). **Student Perceptions of Team Learning in Nursing Education**. INursEduc. ۴۷, ۲۱۴

Gokale, A. A., (۲۰۱۲), **Collaborative learning enhances critical thinking**. Journal of Technology Education, ۷ (۱), Retrieved on Jan ۱۴,

Jafarpour, Mahmoud (۲۰۱۷) Pathology of teamwork in the country's organizations, Management Studies, Improvement and Transformation, No. ۸۷, ۷۵-۸۹

John Marshall, rev. (۲۰۱۷) Motivation and excitement. Translated by Yahya Seyed Mohammadi. Tehran: Eshar Ed. Shabak ۹۶۴-۶۱۸۴-۹-۰۴.

Johnson, D. & Johnson, R (۲۰۱۲) **Cooperative and competition: Theory and research**, Edina, Mn: Interaction Book Company

Joyce B. (۲۰۱۲) New models of teaching, translated by Dr. Mohammad Reza Behrangi, Tehran, Taban Publishing House.

Karamati Mohammad Reza, Hemti Zahra (۲۰۱۴) Collaborative learning, Tehran: Farooq Falaq

Khaliq Khah, Ali; Rezaei Sharif, Ali; Zahid Bablan, Adel; Hashemi, Seyedah Zahra; (۲۰۱۴) Investigating the effectiveness of jigsaw-type cooperative learning on self-regulation and academic motivation of elementary school students, Education and Learning Studies, ۷th period - No. ۲, ۱۵۵-۱۸۳.

Mehjoor, Siamak-Reza (۲۰۱۸) Game Psychology, Shiraz: Rahgosha

Mohammadi, Arzoo; Mohammadi Vasel, Moseib Yar; Kurd Nougai, Rasul; Jamshidi Moghadam, Mohammad (۲۰۱۴) Effectiveness of teaching with cooperative learning method and individual conceptual map on motivation and academic progress of students, Teaching and Learning Technology, No. ۲, ۱۳۹-۱۵۸

Saif, Ali Akbar (۱۳۹۰). Cultivational Psychology, Aghah Publications, Tehran

Sajjad, Sh. (۲۰۱۵). **Effective Teaching Methods at Higher Education Level**. Department of special education University of Karachi Pakistan

Sayadpour, Zahra; Sayadpour, Marjan; (۲۰۱۶) The effect of cooperative learning on students' anxiety and academic achievement motivation, Research in Educational Systems, No. ۳۹, ۹۷-۱۱۲.

Tella, A (۲۰۰۹) **The Impact of Motivation on Student's Academic Achievement and Learning Outcomes in Mathematics among Secondary School Students in Nigeria**, Eurasia Journal of Mathematics, Science & Technology Education, ۳(۲), ۱۴۹-۱۵۶